JOSE PORUNNEDOM
BISHOP OF MANANTHAVADY

Pastoral Letter No. 02/2018
Prot. No. 21426/2018

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ പൊരുന്നേടം ജോസ് മെത്രാൻ തന്റെ സഹശുശ്രൂഷകരായ വൈദികർക്കും ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും സമർപ്പിതർക്കും അത്മായ സഹോദരങ്ങൾക്കും തനിയ്ക്ക് ഭരമേൽപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന ദൈവജനം മുഴുവനും എഴുതുന്നത്

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിയ്ക്കപ്പെട്ടവരേ,

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനത്തിരുനാൾ ആചരിയ്ക്കാനായി നാം നമ്മെത്തന്നെ ഒരുക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇരുപത്തഞ്ചു നോമ്പ്. ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാമി ഷോൾ. ആരാധനാക്രമവർഷത്തിൽ ഇത് മംഗളവാർത്തകാലം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. കാരണം ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത രക്ഷകൻ വരാൻ പോകുന്നു എന്ന നല്ല വാർത്തയുടെ ഓർമ്മയാണ് ഇവിടെ ആചരിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്. നോമ്പാചരണത്തിന്റെ അവസാനം നമ്മൾ ഈശോയുടെ ജനനത്തിരുനാൾ ക്രിസ്തുമസ്സ് എന്ന പേരിൽ ആഘോഷിക്കും. നസ്രത്തിലെ യൗസേപ്പിന്റെയും മറിയത്തിന്റെയും മകനായി അറിയപ്പെട്ട ഈശോ എന്ന യുവാവാണ് ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട രക്ഷകൻ എന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റുപറച്ചിലാണത്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ജീവിതശൈലിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗൗരവതരമായ പരിചിന്തനവും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്താനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമവും ഇരുപത്തഞ്ച് നോമ്പിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാകണം.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ നമ്മൾ 2018 നോട് വിട പറഞ്ഞ് 2019 നെ വരവേൽക്കാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷം നമ്മൾ എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്ന് ആത്മശോധന ചെയ്ത് തെറ്റുകൾ പറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിരാശപ്പെടാതെ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ആശ്രയിച്ച് അവയെ തിരുത്തി പുതിയൊരു ഉണർവ്വോടെ പുതിയ വർഷത്തിൽ ജീവിക്കാനുള്ള തീരുമാനവും ഉണ്ടാകണം. അതുപോലെ പരാജയങ്ങളെ വിജയങ്ങളാക്കി മാറ്റും എന്ന ദൃഢപ്രതിജ്ഞയും എടുക്കണം. കർത്താവിന്റെ കൃപയോടൊപ്പം നമ്മുടെ സഹകരണവും വിജയത്തിന് അനിവാര്യമാണ്.

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമവർഷം ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെയും കർത്താവിന്റെ മൗതികശരീരമായ സഭാശരീരത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിലെ വിവിധഘട്ടങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒമ്പത് കാലങ്ങളായിട്ടാണ്. മംഗളവാർത്തക്കാലത്ത് തുടങ്ങി പള്ളിക്കൂദാശക്കാലത്താണ് അത് അവസാനിക്കുന്നത്. സഭാംഗങ്ങൾ മുഴുവനായും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട്, ജീവിക്കുന്ന ദേവാലയങ്ങളായി മാറി, കർത്താവിനോടൊപ്പം പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധി

JOSE PORUNNEDOM
BISHOP OF MANANTHAVADY

യിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയാണത് (1 കോറി 3,16-17). ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അതു തന്നെയാണ്.

പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അഥവാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുക എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് സ്വർഗ്ഗീയമായ അനുഭവത്തിലേക്ക് ഈ ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ എത്തുകയും മരണശേഷം അതിന്റെ നിത്യതയിലേക്ക് കടക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. അതിനായി നിരന്തരം നമ്മൾ കർത്താവിന്റെ കൈപിടിച്ച് നടക്കുകയും അവിടുന്ന് കടന്നു പോയ വഴികളിലൂടെ തന്നെ പോകുകയും ചെയ്യണം. അതായത് അവിടുന്ന് കാണിച്ചു തന്ന മാർഗ്ഗം മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗസന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയുള്ളു. അതാകട്ടെ സ്നേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാണ്. *ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ; നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ* (മത്താ 5,44) എന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗം മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങനെ ഒരു മാർഗ്ഗം അവിടുന്ന് മാത്രമേ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളു. അവിടുന്ന് സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെയാണ് അത് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. മരണശേഷം ഉത്ഥാനം ചെയ്ത് അവിടുത്തെ പിൻചെല്ലുന്നവർക്കും അതു തന്നെ സാധ്യമാകും എന്ന് ഉറപ്പ് നല്കുകയും ചെയ്തു.

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം മാനിക്കാതെ തെറ്റും ശരിയും തീരുമാനിക്കാനിക്കാനുള്ള അവിടുത്തെ അധികാരം കവർന്നെടുത്ത ആദവും ഹവ്വായും ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ തലതകർക്കാൻ ഒരുവൻ വരും എന്ന് ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാണ്: *ദൈവമായ കർത്താവ് സർപ്പത്തോട് പറഞ്ഞു: ഇതു ചെയ്തതുകൊണ്ട് നീ എല്ലാ കന്നുകാലികളുടെയും വന്യമൃഗങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ ശപിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കും. നീ മണ്ണിൽ ഇഴഞ്ഞു നടക്കും. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീ പൊടി തിന്നും. നീയും സ്ത്രീയും തമ്മിലും നിന്റെ സന്തതിയും അവളുടെ സന്തതിയും തമ്മിലും ഞാൻ ശത്രുത ഉളവാക്കും. അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും. നീ അവന്റെ കുതികാലിൽ പരിക്കേൽപ്പിപക്കും (3,14-15)*. ഈ പുത്രന് ജനിക്കാൻ ഒരു ജനതയെ, ഇസ്രായേലിനെ ദൈവം ഒരുക്കികൊണ്ട് വന്നു. തന്റെ പരിശീലനപ്രക്രിയയോട് സഹകരിക്കാതെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ജീവിച്ച ആ ജനതയോട് കാലാകാലങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാരെയും അവസാനം സ്വന്തം പുത്രനെത്തന്നെയും അയച്ച് അവരുടെ അനുസരണക്കേടിന്റെ പ്രത്യാഘാതത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നല്കി. പക്ഷേ അവരിൽ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ സഹകരിച്ചുള്ളു. അവരെക്കുറിച്ച് വചനം പറയുന്നു: *അവൻ സ്വന്ത ജനത്തിന്റെ അടുക്കലേക്ക് വന്നു. എന്നാൽ അവർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. തന്നെ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം ദൈവമക്കളാകാൻ അവൻ കഴിവു നൽകി* (യോഹ. 1, 11-12).

അവർ സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇസ്രായേലിൽപ്പെടാത്ത കോടാനുകോടി ജനങ്ങൾ അവന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ അത് അവന്റെ പീഡാസഹനത്തിനും

JOSE PORUNNEDOM
BISHOP OF MANANTHAVADY

കുരിശുമരണത്തിനും ഉയിർപ്പിനും ശേഷമാണെന്ന് മാത്രം. അവിടുന്ന് തന്നെ അത് മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്: *ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരേയും എന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കും* (യോഹ. 12, 32). സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താലാണ് അവരെല്ലാം അവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടത്. അവന്റെ ജനനം കണ്ടിട്ടല്ല, പ്രത്യുത, അവൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗവും അതിന്റെ അനന്തരഫലവും കണ്ടിട്ടാണ് അവരങ്ങനെ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടത്. അതായത് ക്രിസ്തുമസ്സ് സന്തോഷകരമായ അവസരമാണെങ്കിലും അതല്ല നമ്മെ ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്ന ഘടകം. പ്രത്യുത അന്ന് ജനിച്ചവന്റെ ജീവിതശൈലിയാണ്.

അവിടുത്തെ ജനനം ആഘോഷിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന നമ്മൾ അവിടുത്തെ മൗതികശരീരമാണ്. വി. പൗലോസ് പറയുന്നു: *ശരീരം ഒന്നാണെങ്കിലും അതിൽ പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയവങ്ങൾ പലതെങ്കിലും അവയെല്ലാം ചേർന്ന് ഏകശരീരമായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെയാണ് ക്രിസ്തുവും* (1 കൊറി. 12, 12). *നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും ഓരോരുത്തരും അതിലെ അവയവങ്ങളുമാണ്* (1 കൊറി. 12, 27). *ഈ ശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സ് ക്രിസ്തുവാണ്. അവൻ സഭയാകുന്ന ശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സാണ്* (കൊളോ. 1, 18). അതായത് ഈ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാത്രമാണ്. അപ്പോഴേ ഈ ശരീരത്തിന്റെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നുള്ളു.

അവിടുത്തെ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ കാതൽ വളരെ ചുരുക്കി വി. യോഹന്നാൻ നമുക്ക് പറഞ്ഞു തരുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: *ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ച് അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിലനില്ക്കും* (യോഹ. 15, 10). കർത്താവ് തന്റെ പിതാവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചത് എപ്രകാരം എന്ന് വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നമ്മോട് പറയുന്നുണ്ട്: *ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരുന്നെങ്കിലും അവൻ ദൈവവുമായുള്ള സമാനത നിലനിർത്തേണ്ട ഒരു കാര്യമായി പരിഗണിച്ചില്ല. തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കിക്കൊണ്ട് ദാസന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യരുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ ആയിത്തീർന്ന് ആകൃതിയിൽ മനുഷ്യനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. മരണം വരെ അതെ കുരിശുമരണം വരെ അനുസരണമുള്ളവനായി തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. ആകയാൽ ദൈവം അവനെ അത്യധികം ഉയർത്തി . എല്ലാ നാമങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ നാമം നൽകുകയും ചെയ്തു* (ഫിലി. 2, 6-9). ഈശോ തന്നെ പറഞ്ഞു: *സ്നേഹിതർക്ക് വേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹം ഇല്ല* (യോഹ. 15, 13).

ഇതൊക്കെ പറയുമ്പോഴും അവിടുത്തേക്കും അനുസരണക്കേട് കാണിക്കാൻ പ്രലോഭനമുണ്ടായി എന്ന് നമുക്കറിയാം. എങ്കിലും ദൈവികപദ്ധതിയ്ക്ക് പൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങുക എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗം. ഗത്സേമനിയിൽ വച്ച് അവിടുന്ന് ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. *എന്റെ പിതാവേ സാധ്യമെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽ*

Bishop Jose Porunnedom, Bishop's House, P.B. No. 1, Mananthavady – 670645. Tel: 04935-240735, 240745, 242613. Fax: 240265
E-mail: porunnedom@gmail.com jporunnedom@gmail.com

JOSE PORUNNEDOM
BISHOP OF MANANTHAVADY

നിന്ന് അകന്നു പോകട്ടെ. എങ്കിലും എന്റെ ഹിതം പോലെയല്ല, അവിടുത്തെ ഹിതം പോലെയാകട്ടെ (മത്താ. 26, 39). പിതാവിന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റുന്നതിന്റെ ആദ്യപടിയാണ് ക്രിസ്തുമസ്സ്. അതായത് ദൈവത്വം പോലും വേണ്ടെന്ന് വച്ച് മനുഷ്യനാകുക. അവിടുത്തെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളായ നമുക്കും ചെയ്യാനുള്ളത് ഇതു തന്നെയാണ്. അന്ത്യത്താഴവേളയിലെ കാലുകഴുകലിലൂടെ അവിടുന്ന് തരുന്ന മാതൃക മറ്റൊന്നല്ല.

നോമ്പുകാലം എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് ഇത്തരം ഒരു മനോഭാവം നമ്മളിൽ രൂപപ്പെടാനുള്ള പരിശീലനം എന്ന നിലയ്ക്കാണ്. കർത്താവിന്റെ നാൽപത് ദിവസത്തെ ഉപവാസം അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായിരുന്നു. ഉണ്ണിയീശോയെ സ്വീകരിക്കുക എന്ന് പറയുന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നതും മറ്റൊന്നല്ല. അവിടുത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നാൽ അവിടുത്തെ മനോഭാവം സ്വീകരിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. അതിന് നോമ്പിലൂടെയും ഉപവാസത്തിലൂടെയും ആത്മാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും എല്ലാം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ഒരുക്കിയേ മതിയാവൂ. ഒരു ശിശുമനസ്സ് നമുക്കുണ്ടാകണം. പിള്ള മനസ്സിൽ കള്ളമില്ല എന്ന് മുതിർന്നയവർ പറയുന്നത് നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകുമല്ലോ. അതു തന്നെയാണ് ഇവിടുത്തെയും വിവക്ഷ.

പക്ഷേ അത് മാത്രമല്ല വി. പൗലോസ് പറയുന്നതുപോലെ അവിടുത്തെ മനോഭാവം നമുക്കുണ്ടാകണം. അതിൽ എന്തെല്ലാം ഘടകങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് വി. പൗലോസ് വിവരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: *ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിൽ എന്തെങ്കിലും ആശ്വാസമോ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള സാന്ത്വനമോ ആത്മാവിലുള്ള കൂട്ടായ്മയോ എന്തെങ്കിലും കാരുണ്യമോ അനുകമ്പയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഒരേ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഒരേ സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ച് ഒരേ ആത്മാവും ഒരേ അഭിപ്രായവും ഉള്ളവരായി എന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. മാത്സര്യമോ വ്യർത്ഥാഭിമാനമോ മൂലം നിങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യരുത്. മറിച്ച് ഓരോരുത്തരും താഴ്മയോടെ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായി കരുതണം. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം താത്പര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ. മറിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ താത്പര്യവും പരിഗണിക്കണം. യേശുക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്ന ഈ മനോഭാവം നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ* (ഫിലി. 2, 15).

ഇരുപത്തഞ്ച് നോമ്പിന്റെ അവസാനം നമ്മൾ ഉണ്ണിയേശുവിനെ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴേക്കും അവിടുത്തെ മനോഭാവം നമുക്കും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അതായായിരിക്കും ഉണ്ണിയേശുവിന് കൊടുക്കാൻ പറ്റിയ ഏറ്റവും നല്ല സമ്മാനം. അതിലേക്ക് നയിക്കുന്നതാകണം ദിവസേനയുള്ള വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവും, ഭക്ഷണത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണവും, പാപരഹിതമായ ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങളും എല്ലാം. നമ്മുടെ വാക്കുകളിലൂടെയും

Bishop Jose Porunnedom, Bishop's House, P.B. No. 1, Mananthavady – 670645. Tel: 04935-240735, 240745, 242613. Fax: 240265
E-mail: porunnedom@gmail.com jporunnedom@gmail.com

JOSE PORUNNEDOM
BISHOP OF MANANTHAVADY

പ്രതികരണങ്ങളിലൂടെയും പ്രവർത്തികളിലൂടെയും പുറത്ത് വരുന്നത് നമ്മുടെ മനോഭാവങ്ങളാണ്. ഈശോ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു: *ഹൃദയത്തിന്റെ നിറവിൽ നിന്നാണല്ലോ അധരങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നത്* (മത്താ. 12, 34). സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ വായിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും തിന്മ പുറപ്പെടുകയില്ല. എന്നാൽ സാവധാനം ആ കുഞ്ഞും മുതിർന്നവരുടെ തിന്മ നിറഞ്ഞ സംസാരവും പ്രവൃത്തിയും കേട്ടും കണ്ടും തന്റെ ഹൃദയത്തിലും അവയെക്കൊണ്ട് നിറക്കുകയും അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പറയാനും പ്രവർത്തിക്കാനും തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലത്തും തുടർന്നും മുതിർന്നവർ മറ്റുള്ളവർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്ക്, ഒരിക്കലും വാക്കാലോ പ്രവൃത്തിയാലോ പ്രതികരണത്താലോ മനോഭാവത്താലോ ദുർമാതൃക കൊടുക്കുകയില്ല എന്ന് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കണം. അതായിരിക്കട്ടെ ഏറ്റവും വലിയ മാംസവർജ്ജനവും പരിത്യാഗപ്രവൃത്തിയും. അങ്ങനെ നമുക്ക് ക്രിസ്തുമസ്സ് അഘോഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങാം.

കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഏവർക്കും ഫലദായകമായ നോമ്പുകാലവും, സന്തോഷപ്രദമായ ക്രിസ്തുമസ്സും സമൃദ്ധിയും ദൈവാനുഗ്രഹവും നിറഞ്ഞ പുതുവത്സരവും ആശംസിയ്ക്കുന്നു.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2018 നവംബർ മാസം 20 ന് നല്കപ്പെട്ടത്.

ബിഷപ്പ് ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB: ഈ സർക്കുലർ ഡിസംബർ മാസം 09 -ന് ഞായറാഴ്ച എല്ലാ ഇടവകകളിലും വിശ്വാസസമൂഹത്തെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വി. കുർബ്ബാനയർപ്പിക്കുന്ന മറ്റെല്ലായിടത്തും കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.